

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/267/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417206994
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417206994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. W. o zaplatenie 10 068,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar na Hronom č. k. 25Csp/38/2017 - 86, zo dňa 27. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti, ktorou súd uložil žalovanej priznané plnenie zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50 eur m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 10 068,87 eur, úrok vo výške 258,37 eur, úrok z omeškania vo výške 4,27 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej sumy istiny vo výške 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplatenia v lehote do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku II. m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 258,37 eur kapitalizovaných úrokov spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 22.04.2017 do zaplatenia a čo do úroku 7,90 % ročne z nezaplatennej sumy istiny 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplatenia žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10 068,87 eur, úrok vo výške 258,37 eur, úrok z omeškania vo výške 4,27 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej sumy istiny vo výške 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50 eur splatných vždy do 25 dňa v mesiaci až do zaplatenia, pričom prvá splátka je splatná do 25 dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo Zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom dňa 01.04.2016. Žalobca so žalovanou sa dohodli na poskytnutí úveru 11 000 eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Preskúmaním zmluvy dospel súd k záveru, že ide o platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a má všetky obligatórne náležitosti.

3. Bolo preukázané, že z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy žalovanou vyzval žalobca žalovanú písomnými výzvami zo dňa 23.02.2017 a 16.02.2017 na splatenie dlhu po lehote splatnosti a s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný, i to že žalobca výzvou zo dňa 21.04.2017 vyzval žalovanú k predčasnému splateniu úveru do 01.05.2015.

4. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata istiny úveru vo výške 10 068,87 eur (žalobca poskytol žalovanej sumu 11 000,00 eur a žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 931,13 eur), zmluvných úrokov vo výške 258,37 eur vypočítaných ku dňu zosplatenia úveru (ktoré bola žalovaná povinná platiť v zmluve dohodnutej sadzbe 7,9 % v rámci anuitných splátok úveru), úrokov z omeškania vo výške 4,27 eur vypočítaných ku dňu zosplatenia úveru (vo výške 5 % ročne, ktorý bol dohodnutý podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka), úroku 7,90 % ročne z nezaplatennej sumy istiny 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplata, a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 10 068,87 eur počnúc od 22.04.2017 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 258,37 eur počnúc od 22.04.2017 do zaplata. Domáhal sa náhrady trov konania.

5. Z predloženej dokumentácie (zmluvy o úvere, VOP, sadzobníka poplatkov, výzvy na predčasné splatenie úveru, prehľadu splácania žalovanej do predčasného zosplatenia) mal súd za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd žalobcovi priznal nárok na zaplata plnenia vypočítaného ku dňu predčasnej splatnosti úveru a to nezaplatennej istiny úveru vo výške 10 068,87 eur, zmluvného úroku vo výške 258,37 eur, úroku z omeškania vo výške 4,27 eur. Taktiež priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 10 068,87 eur, počnúc od 22.04.2017 do zaplata t.j. od prvého dňa nasledujúceho po zosplatení úveru žalobcom s odôvodnením, že keďže sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, dôvodný je aj nárok žalobcu na zaplata úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

6. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. T.j. v tej časti kde žalobca požadoval zaplata úroku z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 258,37 eur (z kapitalizovaných úrokov), počnúc od 22.04.2017 do zaplata. Právo žalobcu požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva t.j. úroky z omeškania z dojednaných úrokov Občiansky ani Obchodný zákonník neprípúšťa. Pokiaľ takáto dohoda medzi účastníkmi zmluvy existuje je absolútne neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Súd žalobu zamietol tiež v tej časti, kde sa žalobca domáhal zaplata úrokov vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplata. Odôvodnil to tým, že žalobca má nárok na zaplata úrokov iba do splatnosti dlhu. Po dni vyhlásenia celého úveru za splatný dňa 21.04.2017 sa ďalej istina úveru zmluvne neúročí. Žalobcovi po splatnosti patria iba úroky z omeškania.

7. Prisúdenú sumu súd povolil žalovanej splácať v mesačných splátkach po 50 eur splatných k 25 dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd aplikoval ust. § 232 ods. 3, 4 CSP, prihliadol na výšku peňažného plnenia a finančnú situáciu žalovanej.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, žalobca mal vo veci iba nepatrný neúspech v časti príslušenstva preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca voči výroku I. v časti, ktorou súd povolil žalovanej splácať dlh v mesačných splátkach po 50 eur a voči zamietavému výroku II.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaná je povinná prisúdenú sumu zaplatať do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a aby zamietavej časti žalobe vyhovel.

10. S argumentáciou súdu uvedenou v odôvodnení rozsudku sa žalobca nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K zamietnutiu zmluvných úrokov po zosplatení poukazuje na zákonnú úpravu ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, Namieta, že súd nemal dôvod odchyliť sa od ustanovení Obchodného zákonníka § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, v ich zmysle povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru a vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia si strany môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere

dojednať odchylné. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku je vrátenie peňažných prostriedkov - nie splatnosť, či už dohodnutá alebo predčasná zo zákona. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Pokiaľ ide o aplikáciu § 506 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom, toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc (od počiatku). A naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Taktiež tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. Dohodnutý obchodný úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti úveru. Tvrdenie, že úroky a úroky z omeškania sa vzájomne vylučujú nemá oporu v právnych predpisoch. V zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Úroky z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov, nakoľko do omeškania sa dlžník dostane ak neplní riadne a včas. V odvolaní žalobca odkazuje na rozhodnutia iných súdov.

11. Pokiaľ súd povolil žalovanej splatiť prisúdenú sumu v splátkach má žalobca za to že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku, žalovaná nepredložila žiadne dôkazy o jej nepriaznivej finančnej situácii a navyše sama žalovaná ani nepožiadala o možnosť splatenia dlhu v splátkach. Tiež by bolo v príkrom rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý poskytol žalovanej úver a táto ho od začiatku neplatila, aby sa dlh splácala viac ako 16 rokov a v menších mesačných splátkach po 50 eur, ako bolo dohodnuté v zmluve (171,02 eur). Žalobca poukazuje v tejto súvislosti na iné rozhodnutia súdov.

12. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok potvrdiť. Uviedla, že je poberateľkou dôchodku vo výške 458,80 eur mesačne, pričom jej mesačné výdavky sú cca 349,20 eur (z toho 175,00 eur nájom, 30,- eur energie, 144,20 eur splátky úverov, 115,- eur je zostáva na stravu, lieky a ostatné bežné výdavky). Súd rozhodol v súlade so zákonnou úpravou, keď jej povolil dlh splatiť postupne v splátkach. Rozhodnutie súdu nemôže pôsobiť likvidačne na spotrebiteľa.

13. K vyjadreniu žalovanej doručil žalobca súdu svoje vyjadrenie, v ktorom zopakoval všetky argumenty uvedené už v jeho odvolaní, na základe ktorých považoval rozhodnutie okresného súdu za nesprávne. Okrem toho uviedol ďalšie súdne rozhodnutia na podporu jeho odvolacích dôvodov. K možnosti uhradiť dlh v mesačných splátkach po 50 eur mesačne taktiež zotrváva na svojich tvrdeniach a poukázal na rozhodnutie KS v BB č. k. 15Co/185/2017-136 z 27.09.2017, a jeho dôvody, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v splatnosti tak, že zaviazal žalovaných uhradiť nárok do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, tiež na dôvody rozsudku KS v Trnave č. k. 23Co/108/2017-71 zo dňa 20.12.2017.

14. V nadväznosti na vyjadrenie žalobcu žalovaná k tvrdeniam žalobcu uviedla, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach, že zmluvný úrok žalobcovi prináleží len do splatnosti úveru. Cituje z rozhodnutí krajských súdov, ktoré musia byť žalobcovi známe (KS Prešov, KS Bratislava, KS BB). Žalovaná počas celého súdneho konania vykonávala platby v prospech žalobcu, ako dôkaz pripája doklady o úhrade čiastočných plnení dlhu žalobcovi počas celého súdneho konania v splátkach po 50 eur mesačne (dôkaz výpis z účtu). Má zato, že jej zlá finančná situácia je relevantným dôvodom pre ktorý súd môže rozhodnúť o posune paričnej lehoty (3-dňovej lehoty).

15. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti, kde súd povolil žalovanej prisúdené plnenie zaplatiť v 50 eurových mesačných splátkach podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná prisúdené plnenie zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku II. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 258,37 eur kapitalizovaných úrokov spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 22.04.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietla.

16. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Žalobca napadol výrok I v časti, v ktorej súd rozhodol o splátkach prisúdeného plnenia. Odvolací súd preskúmaním dospel k záveru, že v tomto rozsahu je odvolanie žalobcu dôvodné, pretože v odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol len, že vychádzal z tvrdení žalovanej, ktoré však z odôvodnenia nie sú poznateľné, svoje závery v tomto smere žiadnym spôsobom neodôvodnil. Vzhľadom na dlžnú sumu a výšku určených splátok odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie nie je správne, pretože umožnil žalovanej dlžnú sumu splácať v podstate viac ako 16 rokov, pričom tento záver možno charakterizovať ako taký, ktorý je v rozpore čl. 2 ods. 1 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

19. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku.

21. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Poradím splatnosti sa rozumie plynutie paričnej lehoty pre každú jednotlivú dávku či splátku osobitne, ak súd neurčí iné pravidlo. Súd teda môže určiť konkrétny deň každého mesiaca, ktorým je tá konkrétna dávka alebo splátka splatná - vykonateľná. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

22. Odvolací súd sám posúdil predpoklady na povolenie prisúdeného plnenia v splátkach. Súd vychádzal pri hodnotení zo štandardných hľadísk, ktoré už v minulosti judikovala prax súdov, ktorá našla odraz v zborníku R V/1968. Súd pri priznaní výhody splátok povinnej strane musí zohľadniť výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného i v konaní prejavenu snahu o plnení záväzku. Žalobcovi treba dať za pravdu v tom, že žalovaná nežiadala súd o splatnosť v splátkach a žiadnym spôsobom ani nepreukázala svoju zlú finančnú situáciu. Pokiaľ by aj boli pravdivé tvrdenia žalovanej o jej zlej finančnej situácii, ako ich ozrejmila a dokladovala v odvolacom konaní, že jej jediným zdrojom príjmu je dôchodok vo výške 458,80 eur mesačne (doložila oznámenie sociálnej poisťovne zo dňa 09.12.2017 o výške dôchodku) povinnosťou súdu je zohľadniť výšku priznaného plnenia a platobnú schopnosť žalovanej, ktorá je veľmi nízka (sama žalovaná uviedla, že po zaplatení základných mesačných výdavkov vo výške 349,20 eur jej na stravu, lieky a ostatné bežné osobné výdavky ostáva 115,00 eur). Od žalobcu nemožno tak spravodlivo požadovať, aby mu priznaný nárok bol plnený po dobu viacej ako 16 rokov, čo by znamenalo, že v skutočnosti vymožitelnosť svojho práva ako aj právo vlastníť majetok v zmysle Ústavy SR čl. 20 ods. 1 by bolo porušené. Treba prihliadnuť aj na to, že veriteľ by sa ocitol v podstatne horšom postavení, ako keby mu dlh bol riadne v splátkach splácaný v prípade nezosplatnenia úveru. Ak totiž súd priznal po zosplatnení úroky z omeškania len z dospeljej pohľadávky, je o to viacej dôvodné v prípade nepriznania úrokov za dobu po zosplatnení zaviazat' na plnenie bez výhody splátok, prípadne splátky rozpočítať tak, aby suma bola splatená v primeranej lehote, napr. jedného roka. Zároveň treba zdôrazniť, že žalobca legitímne očakával, že o jeho nároku bude rozhodnuté predvídateľne, spravodlivo tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Podľa názoru odvolacieho súdu výhoda splátok v prípade, ak je možnosť splatenia dlhu žalovanou v primeranom čase len iluzórna, tak s prihliadnutím na výšku dlhu ako aj príjem žalovanej, nie je dôvodná a je v rozpore s vyššie citovanými ústavnými právami žalobcu. Odvolací súd preto v tejto časti zmenil rozsudok okresného súdu a určil lehotu na plnenie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prihliadol na okolnosti prípadu, výšku priznanej sumy ako aj sociálnu situáciu žalovanej (spotrebiteľa) a určil lehotu dlhšiu ako 3 dni. Priznanie dlhšej lehoty je odôvodnené potrebou vyriešenia vzniknutej situácie pre žalovanú, hľadania možnosti vyplatenia dlhu a zaobstarania finančných prostriedkov.

24. Odvolanie smeruje aj proti zamietavému výroku II. a to jednak časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 258,37 eur počnúc od 22.04.2017 do zaplatenia a jednak časti o zaplatenie úroku 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplatenia.

25. V danom prípade žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s účinnosťou ku dňu 21.04.2017. V dôsledku sankcie v podobe predčasnej splatnosti úveru, dlžník stratil výhodu splátok. Tzn., že dlžníkovi - spotrebiteľovi vznikla voči veriteľovi povinnosť zaplatiť celú pohľadávku, teda nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorých sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. Zákon otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok osobitne nerieši, preto je nevyhnutné aplikovať § 563 Občianskeho zákonníka a túto pohľadávku považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa. Ak dlžník (spotrebiteľ) svoju peňažnú povinnosť vrátiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorej bola ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zafixovaná nesplní riadne a včas, dostáva sa do omeškania s plnením voči veriteľovi, pričom nastupuje ustanovenie § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

26. Úroky účtované do momentu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa stali splatnými spolu s poskytnutými finančnými prostriedkami. Potom podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Z toho vyplýva, že úrok z omeškania predstavuje sankciu za porušenie povinnosti, veriteľ je oprávnený požadovať ho popri plnení, na ktoré má nárok. Môže teda požadovať úroky z omeškania z celej časti záväzku, s ktorou je dlžník v omeškani. Z ust. § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný plniť aj úroky. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nezaplatené úroky predstavujú zákonom stanovené plnenie zo zmluvy, ktoré má veriteľ právo požadovať a podľa Občianskeho zákonníka má právo z tohto plnenia požadovať aj úroky z omeškania.

27. Jednorázovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu nesplateného požičaného úveru, avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia. V danom prípade žalobca žalobou uplatnil kapitalizované úroky vo výške 258,37 eur. Úroky účtované najneskôr do momentu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa stali splatnými spolu s poskytnutými finančnými prostriedkami. Potom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku II. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 258,37 eur kapitalizovaných úrokov spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 22.04.2017 (od prvého dňa nasledujúceho po zosplatení úveru) do zaplatenia a do úroku 7,90 % ročne z nezaplatenej sumy istiny 10 068,87 eur od 22.04.2017 do zaplatenia žalobu zamietol, teda do úroku vo výške 7,90 % ročne z nezaplatenej istiny po splatnosti úveru do zaplatenia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné podmienky s poskytnutých peňažných prostriedkov (úveru) patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Tak ako uviedol súd prvej inštancie, po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 a uznesenie NS SR sp.zn. 4Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/12/2017, ide o názor odlišný, ktorý nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP. Odvolací súd tiež poukazuje na závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania.

29. Odvolací súd dodáva, že jednorázovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaných peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškani s vrátením zosplatennej sumy. S protiprávnym

stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z..

30. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu v odvolaní ohľadom aplikácie ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka odvolací súd uvádza, že v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Navyše ust. § 503 ods. 3, upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, pretože citované ustanovenie upravuje iba splatnosť úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka a Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanoveniach § 503 ods. 1, 2, ktoré veliteľu oprávňujú na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia.

31. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP (ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie) a podľa ust. § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej pomeru vo veci). V konaní mal žalobca len nepatrný neúspech a to v časti príslušenstva pohľadávky, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu, vrátane trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).